

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Piedzimšanas svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem uzticamajiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas bērniem**

**Kungā mīļotie virsgani,
godātie priesteri un diakoni, Dievu mīlošie inoki un inoces,
dārgie brāļi un māsas!**

Neizsakāma Dieva mīlestība mūs šodien ir sapulcējusi, *lai gara vienībā un miera saitēm* (Ef. 4, 3) sagaidītu vienu no vissvinīgākajiem un tajā pašā laikā noslēpumainākajiem Baznīcas svētkiem – mūsu Kunga Jēzus Kristus Piedzimšanu. Slavīnot Pestītāja atnākšanu pasaulē, sirsnīgi apsveicu jūs visus, mani mīļie, ar šo priecīgo notikumu, kas ir ievadījis jaunu laikmetu attiecībās starp Dievu un cilvēkiem.

Ikreiz, pievēršoties notikumiem pirms diviem tūkstošiem gadu, mēs mēģinām aptvert Dieva iemiesošanās brīnuma diženumu un nevaram vien beigt brīnīties par mūsu Radītāja labsirdību un žēlastību. Ilgu gadsimtu garumā cilvēce saspringtās gaidās tvīka pēc Tā Kunga apsolutā *Samierinātāja* (1. Moz. 49,10): *Ķēniņa taisna un glābēja* (Zah. 9, 9), *uz Kura vārdu cerēs visas tautas* (Jes. 42, 4). Un lūk, kad beidzot ir iestājusies laiku pilnība, *mums ir piedzimis Bērns* (Jes. 9, 5), *lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību* (Jņ. 3, 16). Dieva mīlestība, *kas ir daudz pārāka par katru atziņu* (Ef. 3, 19), atsūtīja pasaulē *ne aizgādni, ne eņģeli, ne stipru un varenu valdnieku, kā domāja ļaudis, – Pats Dievs iemiesojās, lai atbrīvotu cilvēku no grēka un ļaunā varas.*

Patiešām jābrīnās, ka dižākais notikums cilvēces vēsturē, par kuru sludināja vecās derības pravieši un par kuru bija priekšnojautas pat izcilajiem senatnes domātājiem, norisinājās tik pieticīgi un nemanāmi. Betlēme gulēja. Jeruzāleme gulēja. Gulēja visa Jūdeja. Kungs Visavaldītājs – ķēniņu Ķēniņš un Visuma Valdnieks

parādījās pasaulei ne *svinīgu tauru balsu* (Ps. 150, 3) un vispārējas liksmības pavadībā, bet gan pazemīgi un lēnprātīgi, nabadzīgas alas nakts klusumā, eņģeļu pulku un nedaudzu ganu, kas *bija atnākuši raudzīt, kas noticis* (Lk. 2, 15), slavēts.

Sava zemes ceļa pašā sākumā Tas Kungs it kā grib *galējā pazemojumā parādīt tikumības pilnību*, – apcer svētītājs Jānis Zeltamute. Tik cēlsirdīgi rīkojas tikai pilnīga mīlestība, kas *nemeklē savu labumu* (1 Kor. 13, 4-5), neizrāda sevi un neprasa cieņas apliecināšanu un slavu, bet ir gatava savu tuvāko labuma dēļ paciest visas grūtības un bēdas. “*Tieši tāpēc*, – turpina Baznīcas vispasaules skolotājs, – *Tas Kungs pieņem manu miesu, lai es uzņemtu Viņa Vārdu un, pieņemot manu miesu, dod man Svēto Garu, lai dodot un pieņemot, darītu man zināmu dzīves vislielāko dārgumu*” (Kristus Piedzimšanas svētku uzruna). Tajā arī ir atklājusies pārbagātā Dieva mīlestība, ka mēs esam saņēmuši patieso *dzīves dārgumu* – Pašu Kungu, *no Kura, caur Viņu, uz Viņu visas lietas* (Rom. 11, 36).

Mīlestība ir Dievišķās rīcības patiesais cēlonis un dzinējspēks. Viņš ir licis būt pasaulei un radījis cilvēku, bagātīgi apveltot viņu ar dāvanām. Mīlestības vadīts Dievs atnāca pestīt viņu, kad tas, pārrāvis saikni ar Dievu, atkrita no sava Radītāja. Saskaņā ar Radītāja providenci visa cilvēku dzīves jēga ir tajā, lai mēs *cits citu mīlētu* (Jņ. 13, 34). Bet kā to sasniegt pasaulē, kur ir tik daudz ļaunuma un ienaida? Vispirmām kārtām ir nepieciešams atvērt un atdot savu sirdi Dievam. Tikai Viņš to var izmainīt un paplašināt, lai tā, tagad tik nevarīga un aprobežota, kļūtu spējīga uzņemt sevī gan tuvos, gan tālos, gan tos, kas mums dara labu, gan tos, kas dara mums pāri – visus tos, kurus saskaņā ar Kristus bausli mēs esam aicināti mīlēt, *kļūstot pilnīgiem, kā mūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs* (Mt. 5, 48).

Noliecoties lūgšanā Jaundzimušā Dievbērna priekšā, padomāsim par to, kādu gan mēs atnesīsim dāvanu Visuma Valdniekam? Vai gan vispār var būt kaut kas tāds,

kas būtu Pirmsmūžīgā Radītāja diženuma cienīgs vai līdzvērtīgs? Jā, ir tāda vērtīga dāvana, ko visvairāk vēlas Tas Kungs: mūsu pazemīgā, mīlošā un žēlastības pilnā sirds. Slavināsim jel Iemiesojušos Kristu ne tikai ar brīnišķīgiem dziedājumiem un apsveikuma vārdiem, bet vispirmām kārtām – ar labiem darbiem. Dalīsimies gaišajā svētķu priekā ar trūcīgajiem, sasildīsim savus tuviniekus ar rūpēm par viņiem, apciemosis slimos un bēdu nomāktos. Iepriecināsim un sniegsim atbalstu grūtsirdīgajiem, pārklāsim ar lūgšanu visus, kas ir apjukuši un noskumuši.

Mīlestības milzīgais un pestījošais spēks dziedina vienaldzību un dusmas, dziedē naidu un pārestības. Tas mīkstina cietsirdīgo tikumus un izlabo daudzus sabiedrisko attiecību greizumus! Ja rīkosimies tā, tad patiešām izpildīsim savu augsto kristieša aicinājumu, jo ar šiem *mīlestības izpaudumiem*, kā raksta vislīdzīgais Īzaks Sīrietis, *mēs kļūstam līdzīgi Dievam* (Askētiskās runas, 48).

Dieviemiesošanās Noslēpums – tas ir Dieva patiesās klātbūtnes pasaulē noslēpums. Apustulis un evaņģēlists Jānis, gara acīm skatot nākamā mūža dzīvošanu, liecina par pilnīgu Tā Kunga būšanu ar cilvēkiem: “*Viņš mājās viņu vidū, un tie būs viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem*” (Atkl. 21, 3). Bet šis neizsakāmais Dieva klātbūtnes noslēpums sāk īstenoties jau šeit uz zemes, jo ar Pestītāja Piedzimšanu *laiks ir piepildīts un Dieva Valstība ir tuvu atnākusi* (MK. 1, 15). Mēs acīm redzami ieejam šajā realitātē, veidojot Vienbūdamo Svēto Kristus Baznīcu, caur Kuru mēs visi, mani mīļie, esam šīs Visaugstākās mīlestības valstības sūtņi un pārstāvji. Šis apbrīnojamais un dziļais “*ar mums ir Dievs*” pārdzīvojums ir Baznīcas noslēpumainās, apslēptās dzīves būtība.

Paturēsim prātā to, ka , ja Pats Visavaldītājs – *Alfa un Omega, pirmais un pēdējais, sākums un gals* (Atkl. 22, 13) – ir ieslēdzis Savos apskāvienos cilvēces vēsturi un ir apsolījis *būt pie mums ik dienas līdz pasaules galam* (Mt. 28, 20), tad mums nav jāsatraucas un nav jābaidās no šodienas nemiera pilnajiem apstākļiem.

Atsaucoties uz Pestītāja lielo mīlestību, iemācīsimies beidzot pilnībā uzticēt sevi Tam Kungam un paļauties uz Viņa labo Nodomu, lai arī līdz Kristus Otrajai slavas pilnajai atnākšanai *līdz pat tālajiem zemes galiem* (Jes. 8, 9) ar uzdrīkstēšanos un prieku liecinātu,

jo ar mums ir Dievs!

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

Kristus Piedzimšana

2023./2024. gads

Maskava